

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.5.2013
COM(2013) 333 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Den Europæiske Unions rolle i De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) efter Lissabontraktaten: Ajourført kompetenceerklæring og nye ordninger mellem Rådet og Kommissionen for udøvelse af EU's og dens medlemsstaters medlemsrettigheder

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Den Europæiske Unions rolle i De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) efter Lissabontraktaten: Ajourført kompetenceerklæring og nye ordninger mellem Rådet og Kommissionen for udøvelse af EU's og dens medlemsstaters medlemsrettigheder

INDLEDNING: EU OG FAO

Siden 1991 har EU og dens medlemsstater været en medlemsorganisation i FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO).

FAO og de to andre FN-organisationer med base i Rom¹ står i centrum af international politik og spiller en normativ, teknisk og operationel rolle på områder såsom ernæring, landbrugets produktivitet, udvikling af landdistrikter, forebyggelse af globale fødevarerkriser, trusler på tværs af grænserne, bæredygtig forvaltning af skove, fiskeri og akvakultur, vand og jord, animalsk og vegetabilsk produktion og dyre- og plantesundhed, kapacitetsudvikling på informations- og statistikområderne, fastsættelsen af standarder på verdensplan, handel og råvarer, udvikling og humanitær bistand. Disse områder er alle vigtige for EU.

Via sit medlemskab i FAO og sine strategiske partnerskabsaftaler med de tre FN-organisationer baseret i Rom har EU udvist sin villighed til at engagere sig i politisk dialog på højeste plan. Dette understøttes af betydelige finansielle bidrag til alle tre organisationer. Tilsammen udgør disse tre organer de vigtigste fora for international politik på fødevarer- og landbrugsområderne, hvor et stærkt EU-engagement er afgørende.

FAO's arbejde er yderst vigtigt for afviklingen af den internationale dagsorden for fødevarer sikkerhed. FAO's mandat berører kerneområder i EU-politik, og det er af afgørende betydning, at EU involverer sig med FAO på alle disse områder for at sikre, at de politikker, retningslinjer og principper, som vedtages på det internationale plan, tager EU-politik i betragtning. EU er nødt til at vise, at Unionens kritiske rolle i indsatsen mod global fødevarer usikkerhed (i kraft af EU's status som verdens største bidragsyder) bakkes op af fornuftig politik. Dette bliver særlig vigtigt, når EU påbegynder innovative tiltag med hensyn til modstandsdygtighed og ernæring, som finder sted samtidig med planlægningsforløbet, der bringer os til slutningen af 2020. I denne periode intensiveres diskussionen om årtusindudviklingsmålene (MDG) efter 2015, herunder om udformningen af mål for bæredygtig udvikling (SDG), hvor det vil være i EU's interesse at spille en beslutsom og stærk rolle.

FAO's mandat omfatter områder, der har central betydning for EU's politik og selve EU's rolle på verdensplan. Aktuelle eksempler illustrerer EU's engagement og interesse i FAO's arbejde. EU har deltaget i forhandlinger, der førte til vedtagelsen af de frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelser, fiskeri og skove (VGGT), aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri samt de frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer. EU deltager også aktivt i de nuværende diskussioner om principperne for ansvarlig langbrugsinvestering. EU bidrager aktivt til arbejdet omkring den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og jordbrug. Som medlemsorganisation bidrager EU også med de nødvendige, tilgængelige statistiske data om de politiske områder, der omfattes af FAO. EU repræsenteres

¹ Verdensfødevarerprogrammet (WFP) og Den Internationale Fond for Landbrugsudvikling (IFAD).

ofte på det politiske plan, når internationale interesseemner, såsom de seneste fødevarekriser i Sahel og Afrikas Horn eller de stigende fødevarepriser, kræver en international indsats.

EU taler stærkt for en reform af FAO og Komitéen for Verdens Fødevarer (CFS). Sidstnævnte er oprettet af FAO og er et mellemstatsligt organ, der kontrollerer og følger op på politikker om verdens fødevarer. CFS støtter begge reformprocesser både finansielt og politisk.

Mellem 2006 og 2011 gik over 1 mia. EUR i gennemsnit hvert år til udvikling af landdistrikter, fysisk planlægning, landbrug og fødevarer. Bæredygtigt landbrug samt fødevarer- og ernæringsikkerhed står øverst på EU's langsigtede dagsorden for udviklingssamarbejde og er en vigtig del af vores dialog med partnerregeringer og internationale organisationer såsom FAO. Samtidig er det en prioritet for EU at imødegå fødevarer- og ernæringsbehov i nødsituationer.

Derfor er det afgørende, at EU involverer sig mere effektivt med FAO på det politiske plan. Som verdens største donor inden for fødevarer spiller EU en kritisk rolle i indsatser for global fødevarerikkerhed.

Den Europæiske Unions rolle i FAO efter Lissabontraktaten

Siden Lissabontraktaten trådte i kraft, har EU's eksterne repræsentation været varetaget af Kommissionen på alle områder bortset fra den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), hvor EU repræsenteres af formanden for Det Europæiske Råd og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik. EU-delegationerne repræsenterer EU i tredjelande og ved internationale organisationer, både hvad angår FUSP-anliggender og andre anliggender. Da FAO kun beskæftiger sig med anliggender, der ikke er forbundet med FUSP, består de relevante aktører derfor af Kommissionen og EU-delegationen, der er akkrediteret ved FAO.

Traktaterne foreskriver også et tæt og loyalt samarbejde mellem Unionen og dens medlemsstater. I FAO, som i andre internationale organisationer, skal det sikres, at interaktionen mellem EU-aktørerne og EU-medlemsstaterne er konsistent. De skal så vidt muligt koordinere deres handling i lyset af centrale principper såsom enhed i repræsentationen, gennemsigtighed og loyalt samarbejde.

At gøre det muligt for Unionen og dens medlemsstater at handle mere effektivt og sammenhængende i FAO er del af en større strategi, som Kommissionen følger for i stigende grad at forbedre EU's deltagelse i internationale organisationer og andre fora, og som er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 11. maj 2011: "EU som global aktør: dens rolle i multilaterale organisationer"².

Til forskel fra mange organisationer, hvor EU's stilling indskrænker dens evne til at deltage effektivt, er EU allerede en medlemsorganisation i FAO. Dermed er der ikke behov for ændringer i den forbindelse. En sammenhængende, omfattende og fælles eksterne EU-repræsentation kan på den ene side opnås ved at afgive en ny kompetenceerklæring til FAO. Denne erklæring ville erstatte den sidste kompetenceerklæring, som blev udstedt i 1994. På den anden side kan man erstatte de nuværende interne ordninger mellem Rådet og Kommissionen fra 1991, som blev revideret i 1992 og 1995.

Hverken en ny kompetenceerklæring eller nye ordninger vil påvirke den kompetencefordeling mellem EU og dens medlemsstater, som foreskrives i traktaterne.

² P7_TA-PROV(2011)0229.

KOMPETENCEERKLÆRINGEN

I henhold til artikel II, stk. 7, i FAO's statutter er EU forpligtet til at forelægge alle ændringer vedrørende kompetencefordelingen mellem EU og dens medlemsstater for FAO.

Den sidste kompetenceerklæring fra Det Europæiske Fællesskab blev udstedt til FAO i 1994³. Siden da er de kompetencer, som er tildelt EU i traktaterne, og som er relevante for FAO's aktiviteter, blevet udviklet betydeligt. Ydermere har Lissabontraktaten præciseret retsgrundlaget for kompetencefordelingen mellem EU og dens medlemsstater.

På baggrund af dette skønnes det nødvendigt at afgive en ny kompetenceerklæring til FAO.

Kompetenceerklæringen bør omfatte en liste over de kompetencer, som er blevet tildelt EU i traktaterne, og som er mest relevante for FAO's aktiviteter. I betragtning af en eventuel, fremtidig udvikling i kompetencefordelingen mellem EU og dens medlemsstater og kompetenceerklæringens rent erklærende natur bør kompetenceerklæringens udformning være generel og give mulighed for, at andre FAO-medlemmer underrettes om udøvelsen af medlemsrettigheder i forbindelse med den orienterende note, som EU forelægger for FAO med hensyn til specifikke møder i FAO's organer.

Kompetenceerklæringen vil erstatte erklæringen fra 1994, som på nuværende tidspunkt gælder for de fleste af FAO's organer og aftaler, herunder FAO's centrale organer. Dermed bør denne nye kompetenceerklæring gøre EU i stand til at præcisere forbindelserne med FAO's institutionelt vigtigste organer. Det er dog på dette stadie ikke hensigtsmæssigt at indbefatte de FAO-organer og aftaler, for hvilke EU har afgivet en specifik kompetenceerklæring⁴. Kommissionen er i gang med at vurdere disse specifikke kompetenceerklæringer med henblik på fremtidig revision. Der tages hensyn til de forpligtelser, der stammer fra FAO's statutter, samt de igangværende diskussioner blandt de berørte internationale organer og den relevante EU-lovgivning, som stadig er under udvikling. Egnede revisionstiltag fra Kommissionen begynder ifølge planen i 2014.

NYE ORDNINGER ANGÅENDE UDØVELSEN AF MEDLEMSRETTIGHEDER

Den interne koordinering af forberedelsen og udøvelsen af medlemsrettigheder i FAO reguleres på nuværende tidspunkt via en ordning, der blev fastsat i 1991 mellem Rådet og Kommissionen⁵. Den blev revideret i 1992⁶ og 1995⁷ for at præcisere visse procedurer angående tale- og stemmeret. Domstolen har haft lejlighed til at afgøre, at sådanne ordninger er juridisk bindende for institutionerne⁸.

Der er af flere grunde behov for at revidere disse ordninger. I praksis har brugen af ordningerne ført til tidskrævende diskussioner om kompetencefordelingen. Dette har gjort, at der ikke har været nok tid tilovers til, at Rådets forberedende organer kunne konkretisere indholdet af de standpunkter, der skal tages med henblik på FAO-møderne. Derudover er de ikke længere i overensstemmelse med bestemmelserne i Lissabontraktaten.

³ Brev fra formanden for Rådet for Den Europæiske Union af 4. oktober 1994 (8406).

⁴ Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM); Aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (PSM); Codex Alimentarius-kommissionen; Den internationale plantebeskyttelseskonvention (IPPC).

⁵ Rådets dokument 10478/91 af 18.12.1991.

⁶ Rådets dokument 9050/92 af 7. oktober 1992.

⁷ Rådets dokument 8460/95 af 26. juni 1995.

⁸ Sag nr. C-25/94 af 19.3.1996.

Nye ordninger bør derfor ses som et værktøj, som gør Rådet i stand til at forbedre og fuldt udøve sin rolle i politikudformningen. Derudover sikrer de, at Kommissionen og EU-delegationerne, i deres kapacitet som EU's eksterne aktører, kan repræsentere EU effektivt i FAO.

De bør sikre en mere effektiv forberedelse til FAO-møder. I særdeleshed gives der nok tid til, at Rådets forberedende organer kan overveje dets standpunkter eller, hvor det er nødvendigt, foreløbige erklæringer, der afspejler EU's gældende standpunkter.

I tilfælde hvor EU ikke har fastsat et standpunkt, eller hvor forholdene har ændret sig betydeligt, skal det sikres, at Rådet kan varetage sin politiske funktion ved rettidigt at vedtage et standpunkt for EU i overensstemmelse med de relevante traktaters bestemmelser før FAO-møder. Slutteligt skal der vedtages fælles standpunkter mellem EU og dens medlemsstater i alle tilfælde, hvor punkter på FAO's dagsorden vedrører områder, som EU's standpunkter alene ikke kan omfatte fuldt ud.

Disse nye ordninger bør gøre EU og dens medlemsstater i stand til at opnå en fælles, omfattende og forenet ekstern repræsentation, og dermed bør alle EU's standpunkter kommunikeres med EU som afsender. Derfor bør EU's aktører og den medlemsstat, som har formandskabet for Rådet, arbejde tæt sammen, især hvad angår forelæggelsen af fælles standpunkter.

De nye ordninger mellem Rådet og Kommissionen angående udøvelsen af EU's og dens medlemsstaters medlemsrettigheder bør erstatte ordningerne fra 1991/95. En erstatning af disse ordninger, som i praksis har været årsag til mange vanskeligheder og lange diskussioner, vil indebære, at Rådet og Kommissionen enes om en bedre og mere effektiv forberedelsesmetode til møderne i de mest centrale FAO-organer. I betragtning af disse ordningers natur, navnlig udøvelsen af EU's og dens medlemsstaters medlemsrettigheder, bør ordningerne gælde for alle FAO's organer og aftaler. Der bør være undtagelser for tilfælde, hvor kun EU er medlem, eller hvor kun EU's medlemsstater er medlemmer, eller for organer med specifikke ordninger⁹. Kommissionen vil i 2014 begynde at vurdere disse specifikke ordninger med henblik på en eventuel revision af dem.

LEDSAGEFORANSTALTNINGER FRA KOMMISSIONENS OG EU-DELEGATIONENS SIDE

Kommissionen er fast besluttet på at stille de nødvendige ressourcer til rådighed for at deltage effektivt i FAO's arbejde. En række foranstaltninger er allerede indført i denne forbindelse. EU-delegationen i Rom er blevet suppleret med to yderligere stillinger, der omfatter de humanitære og landbrugsmæssige porteføljer. Derudover mobiliseres der systematisk ekspertise fra hovedsædet, når det er nødvendigt, og der vil være større engagement i de politiske diskussioner i FAO.

Det skal bemærkes, at EU på nuværende tidspunkt ikke er berettiget til at deltage i de tre FAO-komitéer med begrænset medlemskab (Finanskomitéen, Programkomitéen og Komitéen for Statutmæssige og Juridiske Anliggender). Dette skyldes EU's status som medlemsorganisation, hvilket indebærer disse begrænsninger. I betragtning af EU's finansielle vægt i FAO og den stærke forbindelse mellem samfundsforvaltning og tematiske spørgsmål siden reformen begrænser denne situation EU's evne til at deltage fuldt ud på alle

⁹ FAO-aftalen fra 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav; 2009-aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (PSM); Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM); Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC); Codex Alimentarius-kommissionen; Den Europæiske Kommission til Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge (EuFMD); Den internationale plantebeskyttelseskonvention (IPPC).

FAO's arbejdsområder. Der skal tages stilling til dette problem. Der skal også tages stilling til spørgsmålet om EU's formelle rolle i komitéerne (formandskab og medformandskab) i den nære fremtid for at opnå overensstemmelse med Lissabontraktaten.

KONKLUSIONER:

I betragtning af ovenstående foreslår Kommissionen, at:

- Rådet noterer sig kompetenceerklæringen i bilag 1, som afgives til FAO af EU-delegationen i Rom i overensstemmelse med artikel 221 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) som erstatning for kompetenceerklæringen fra 1994.
- Rådet og Kommissionen kommer til enighed om ordningerne i bilag 2, som anvendes fra den dato, hvor ordningerne om udøvelse af medlemsrettigheder i FAO bliver vedtaget.

BILAG 1

DEN EUROPÆISKE UNIONS KOMPETENCEERKLÆRING VEDRØRENDE OMRÅDER OMFATTET AF STATUTTERNE FOR DE FORENEDE NATIONERS FØDEVARE- OG LANDBRUGSORGANISATION (FAO)

(I henhold til FAO's almindelige regler)

Som medlemsorganisation i Fødevarer- og Landbrugsorganisationen (FAO) afgiver Den Europæiske Union (EU) i overensstemmelse med artikel II, stk. 7, i FAO's statutter følgende kompetenceerklæring, som angiver de kategorier og politiske områder, hvor EU har fået tildelt kompetencer fra sine medlemsstater på områder, som omfattes af FAO.

Denne kompetenceerklæring gælder for alle FAO's organer og aftaler bortset fra dem, som omfattes af en specifik kompetenceerklæring¹. Den erstatter den kompetenceerklæring, som blev afgivet til FAO i 1994².

1. ALMINDELIGE PRINCIPPER

FAO er allerede blevet meddelt³, at siden Lissabontraktatens ikrafttrædelse den 1. december 2009 har EU erstattet og afløst Det Europæiske Fællesskab, og at siden den dato har Europa-Kommissionens delegation, der var akkrediteret ved FAO, været EU's delegation. Ifølge artikel 1, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) er Unionens grundlag både TEU og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

EU's kompetenceområder er fastsat i artikel 2 til 6 i TEUF. Hvor en kompetence deles af EU og dens medlemsstater, og EU ikke udøver sin kompetence eller har besluttet at ophøre med at udøve sin kompetence, udøves denne kompetence af medlemsstaterne. Kompetencer, som ikke er tildelt EU i traktaterne, tilhører EU's medlemsstater.

På baggrund af denne erklæring og i overensstemmelse med artikel II, stk. 8, i FAO's statutter og regel XLII i FAO's almindelige regler vil EU før møder i FAO's organer, når det påkræves, forelægge en orienterende note om EU's eller dens medlemsstaters udøvelse af medlemsrettigheder angående de områder, som er relevante for det pågældende møde⁴.

På politiske områder inden for EU's kompetencer, som præciseret nedenfor, vil EU udøve sine medlemsrettigheder i overensstemmelse med artikel II, stk. 10, i FAO's statutter; på politiske områder hvor både EU og dens medlemsstater har kompetence til at handle i FAO, som præciseret nedenfor, vil enten EU eller dens medlemsstater udøve både EU's og medlemsstaternes medlemsrettigheder.

Kompetencefordelingen mellem EU og dens medlemsstater, som præciseret nedenfor, kan i kraft af sin natur ændres. Hvis der sker ændringer, som påvirker listen nedenfor, forbeholder EU sig ret til følgelig at ændre nærværende erklæring, uden at dette udgør en forudsætning for udøvelse af EU's kompetencer på områder, som omfattes af FAO.

¹ Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM); Aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (PSM); Codex Alimentarius-kommissionen; Den internationale plantebeskyttelseskonvention (IPPC).

² Skrivelse fra formanden for Rådet for Den Europæiske Union af 4. oktober 1994 (8406).

³ Verbalnote af 27. november 2009.

⁴ EU's standpunkt er, at en systematisk forelæggelse af orienterende noter ikke er påkrævet for møder eller specifikke punkter på disse møders dagsorden, når der ikke forudses afstemninger, eller når kompetencefordelingen mellem EU og dens medlemsstater foreligger som direkte resultat af nærværende kompetenceerklæring.

2. EU'S KOMPETENCER

2.1. **Kun EU har kompetence til at handle i FAO i de politiske områder i artikel 3, stk. 1, i TEUF, dvs. toldunionen, fastlæggelse af de konkurrenceregler, der er nødvendige for det indre markeds funktion, den monetære politik for de medlemsstater, der har euroen som valuta, bevarelse af havets biologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik og den fælles handelspolitik.**

2.2. **Derudover kan kun EU handle i FAO på visse politiske områder, der er anført i artikel 4, stk. 2, i TEUF, såfremt EU har vedtaget fælles regler, der kan påvirkes af FAO's handlinger, eller hvor det er nødvendigt for EU at udføre eksterne aktiviteter for at udøve sine interne kompetencer. Disse politiske områder består i særdeleshed af:**

- det indre marked, herunder foranstaltninger med henblik på oprettelse af det indre marked eller sikring af dets funktion (artikel 26, stk. 1, i TEUF), tilnærmelsen af lovgivningerne (artikel 114 til 118 i TEUF) og den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital (artikel 28 til 37 og 45 til 66 i TEUF)
- landbrug og udvikling af landdistrikterne, især foranstaltninger til:
 - at øge landbrugsproduktionen på en bæredygtig måde i overensstemmelse med Unionens foranstaltninger på områderne for miljøpolitik, klimaændringer, skovbrug og energi
 - at stabilisere markederne, holde prisudsvingene under kontrol, sikre udbuddet og garantere fødevarerens sikkerhed
 - at søge at opnå den fælles handelspolitik's målsætninger, hvad angår landbrugsprodukter
 - at sikre en rimelig levestandard for landbrugssamfund
 - at sikre forbrugerne rimelige priser på forsyninger
 - at sikre den økonomiske udvikling i landbrugsområder og landdistrikter
- fiskeri med andre formål end bevarelsen af havets biologiske ressourcer samt akvakultur
- miljøet, herunder foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 192 i TEUF for at opfylde EU's politiske målsætninger i artikel 191 i TEUF, som navnlig er bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, herunder skove, fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer og navnlig bekæmpelse af klimaændringer
- energi, herunder foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 170, artikel 192 og artikel 194, stk. 2, i TEUF for at nå EU's politiske mål i artikel 194 i TEUF i forbindelse med det indre markeds oprettelse og funktion, for så vidt angår behovet for at bevare og forbedre miljøet, navnlig for at sikre energimarkedets funktion, at sikre energiforsyningsikkerheden i EU, at fremme energieffektivitet og energibesparelser samt udvikling af nye og vedvarende energikilder og at fremme sammenkobling af energinet

- foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 168, stk. 4, i TEUF om fælles sikkerhedsudfordringer på folkesundhedsområdet, herunder foranstaltninger til fastsættelse af høje kvalitets- og sikkerhedsstandarder for organer og stoffer af menneskelig oprindelse samt for lægemidler og medicinsk udstyr, såvel som foranstaltninger vedrørende fødevarer og foderstoffer på dyre- og plantesundhedsområderne

3. EU'S OG DENS MEDLEMSSTATERS KOMPETENCER

3.1. På visse politiske områder har både EU og dens medlemsstater kompetence til at handle i FAO, herunder især:

- forskning, udvikling og rummet, herunder foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 180 i TEUF for at udføre aktiviteter vedrørende fastlæggelse og gennemførelse af programmer for forskning, teknisk udvikling og demonstration ved at fremme samarbejde og resultatformidling
- udviklingssamarbejde, herunder foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 209 i TEUF for at opfylde EU's politiske målsætninger i artikel 208 i TEUF, navnlig fødevarerikkerhed, ernæring samt nedbringelsen og udryddelsen af fattigdom
- humanitær bistand, herunder EU's aktiviteter samt lovmæssige og politiske foranstaltninger, som EU har vedtaget, med det formål at opfylde målsætningerne for humanitær bistand i artikel 214, stk. 1, i TEUF, navnlig at yde bistand, hjælp og beskyttelse til befolkninger i tredjelande, der er ofre for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, med henblik på opfyldelse af de humanitære behov, der opstår i disse forskellige situationer
- beskyttelse og forbedring af menneskers sundhed
- virksomhed, herunder foranstaltninger, der fremmer gunstige betingelser for virksomheders konkurrenceevne og især for små og mellemstore virksomheder
- turisme, herunder fremme af gunstige betingelser for udviklingen af turistbranchen

3.2. Som medlemmer i FAO har både EU og dens medlemsstater kompetence til at handle i FAO med henblik på organisatoriske og proceduremæssige anliggender, herunder juridiske eller budgetmæssige spørgsmål, valg af formænd, vedtagelse af dagsordner og referater.

BILAG 2

ORDNINGER MELLEM RÅDET OG KOMMISSIONEN VEDRØRENDE UDØVELSE AF EU'S OG DENS MEDLEMSSTATERS MEDLEMSRETTIGHEDER I DE FORENEDE NATIONERS FØDEVARE- OG LANDBRUGSORGANISATION (FAO)

1. ANVENDELSESOMRÅDE OG GENERELLE PRINCIPPER

Disse ordninger gælder for forberedelse og udøvelse af EU's og dens medlemsstaters medlemsrettigheder i alle FAO's organer og aftaler, herunder redaktionsudvalg. De gælder ikke for organer og aftaler, hvor kun EU er medlem, eller hvor kun EU's medlemsstater er medlemmer, eller for organer med specifikke ordninger¹⁴. Disse ordninger erstatter ordningerne fra 1991 (Rådets dokument 10478/91, bilag II.a), som blev revideret i 1992 (Rådets dokument 9050/92, bilag II.b) og I 1995 (Rådets dokument 8460/95, bilag II.c).

Disse ordninger gælder i fuld overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 13, stk. 2, i TEU for at gøre det muligt for EU at opnå en sammenhængende, omfattende og fælles ekstern EU-repræsentation.

Disse ordninger påvirker hverken kompetencefordelingen mellem EU og dens medlemsstater eller fordelingen af beføjelser mellem institutionerne i henhold til traktaterne. De påvirker heller ikke beslutningsprocedurerne for Rådets vedtagelse af EU's standpunkter som fastsat i traktaterne. Disse ordninger foregriber ikke lignende projekter i fremtiden for andre internationale organisationer.

Hvad angår disse ordninger og i overensstemmelse med Domstolens retspraksis¹⁵, har EU et standpunkt vedrørende et område, når det omfattes af EU-lovgivning eller EU-politik, der er fastsat på anden vis (såsom overordnede retningslinjer, Rådets konklusioner, EU's strategier eller EU's samordnede aktioner), eller når der fastsættes et standpunkt for EU til det relevante FAO-møde.

2. FORBEREDELSE AF FAO-MØDER

2.1. Koordineringsfora

Alle anliggender vedrørende forberedelsen og udøvelsen af medlemsrettigheder i FAO indgives til Rådets relevante forberedende organer (f.eks. Koordineringsgruppen (FAO), fiskeri-, skovbrugs- eller plantesundhedsforanstaltningsgrupperne) i Bruxelles.

Der gøres enhver mulig indsats for at opnå enighed i disse grupper i det loyale samarbejdes ånd. Hvor der ikke kan opnås enighed i disse grupper, skal anliggendet indgives til De Faste Repræsentanternes Komité (Coreper) og, hvor det er nødvendigt, til Rådet i rette tid før det relevante FAO-møde.

Når det er nødvendigt, kan lokale koordineringsmøder finde sted i Rom eller andetsteds (afhængig af, hvor FAO-møderne afholdes). Disse møder forberedes, og deres forsæde føres, af EU-delegationen, der er akkrediteret ved FAO, eller, hvis FAO-mødet finder sted uden for Rom, og EU-delegationen, der er akkrediteret ved FAO, ikke er i stand til at påtage sig denne

¹⁴ FAO-aftalen fra 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav; 2009-aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (PSM); Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM); Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC); Codex Alimentarius-kommissionen; Den Europæiske Kommission til Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge (EuFMD); Den internationale plantebeskyttelseskonvention (IPPC).

¹⁵ Sag C-246/07, Kommissionen mod Sverige, Sml. 2010 I, s. 3317.

opgave, af EU-delegationen i det land, i hvilket mødet foregår, og ellers af en medlemsstats repræsentation i dette land eller Kommissionen i samarbejde med EU-delegationen i FAO. Formålet med disse lokale koordineringsmøder er at behandle uforudsete problemer. Disse møder kan ikke i betydelig grad ændre EU's standpunkter, fælles standpunkter, tilgange eller erklæringer, som fastsættes i overensstemmelse med afsnit 2.3. nedenfor.

2.2. "Orienterende note" med hensyn til udøvelsen af EU's og dens medlemsstaters medlemsrettigheder

Når det ifølge regel XLII, stk. 2, i FAO's almindelige regler kræves, indgiver Kommissionen efter modtagelsen af FAO's dagsorden et udkast til den provisoriske "orienterende note" med hensyn til udøvelsen af EU's og dens medlemsstaters medlemsrettigheder (herefter benævnt "den provisoriske orienterende note") til Rådets Generalsekretariat.

Den provisoriske orienterende note fastsætter den foreløbige fordeling af opgaver og, hvor det er relevant, stemmeafgivningen i de berørte FAO-organer.

Hvis en medlemsstat er uenig med Kommissionens udkast til den provisoriske orienterende note, redegør den skriftligt for sin begrundelse senest to arbejdsdage før det relevante gruppemøde.

Kommissionen fremsender den provisoriske orienterende note til EU-delegationen, der er akkrediteret ved FAO, i Rom, som videresender den til FAO.

Fremsendelsen af den provisoriske orienterende note berører ikke eventuelle, efterfølgende ændringer, der fremsendes til FAO, især hvor EU's standpunkter eller fælles standpunkter (i form af tilgange eller erklæringer) fastsættes efter fremsendelsen af den provisoriske orienterende note og/eller på grund af en sen modtagelse af baggrundsdokumenter fra FAO.

2.3. Forberedelse og vedtagelse af tilgange og stemmeintentioner

2.3.1. *Standpunkterne, som tages af EU eller EU og dens medlemsstater i FAO, tager i princippet form af tilgange og giver eksterne aktører tilstrækkelig fleksibilitet til at repræsentere EU's og/eller dens medlemsstaters interesser på mest effektiv vis. Kun når det anses for nødvendigt, bør standpunkter fastsættes fuldstændigt i erklæringer. Beføjelsen til at handle på grundlag af tilgange eller at fremsætte erklæringer omfatter også stemmeafgivning.*

2.3.2. *For punkter på dagsordnen, som dækkes af EU's eksisterende standpunkter¹⁶, underretter Kommissionen Rådet om udkast til EU's tilgange, som afspejler disse eksisterende standpunkter. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde og for at Kommissionen kan benytte sig af den samlede, tilgængelige ekspertise kan medlemsstaterne fremsætte bemærkninger, som Kommissionen tager i betragtning under den endelige affattelse af EU's tilgange.*

2.3.3. *For punkter på dagsordnen, som ikke dækkes af EU's eksisterende standpunkter¹⁷, men hvor det er nødvendigt eller anses for hensigtsmæssigt at fastsætte EU's standpunkt på det pågældende område, indgiver Kommissionen et udkast til EU's standpunkt (som kan tage form af tilgange eller erklæringer) til Rådets godkendelse; se afsnit 2.3.1.).*

De samme principper gælder, når det er nødvendigt at tilpasse EU's eksisterende standpunkter i væsentlig grad med henblik på et standpunkt, der skal tages i FAO.

Under forberedelsen til udkast vil Kommissionen benytte sig af ekspertise fra medlemslandene, når det er hensigtsmæssigt.

2.3.4. *Fælles tilgange for EU og dens medlemsstater fastsættes for punkter på dagsordnen, som:*

2.3.4.1. *omfatter samarbejde med tredjelande og humanitær bistand (femte del, afsnit III i TEUF) som politiske områder, og hvor det anses for hensigtsmæssigt at EU og dens medlemsstater fremsætter fælles erklæringer om hver deres handlinger på disse områder; eller*

2.3.4.2. *delvist omfattes af EU's standpunkter, men samtidig er reelt forbundet med anliggender, hvor EU's vedtagelse af et standpunkt er udelukket; eller*

2.3.4.3. *omfatter organisatoriske og proceduremæssige anliggender såsom valg af formænd, vedtagelse af dagsordner og referater.*

Udkast til fastsættelsen af disse fælles tilgange fremsættes af Kommissionen i de tilfælde, der henvises til i afsnit 2.3.4.1. og 2.3.4.2., og af den medlemsstat, der varetager Rådets formandskab, i de tilfælde, der henvises til i afsnit 2.3.4.3.

2.3.5. *Hvad angår punkter på dagsordnen, som ikke omfattes af EU's standpunkter eller fælles standpunkter, underretter medlemsstaterne hinanden såvel som EU-delegationen og Kommissionen om deres standpunkter til udkastet og deres stemmeintentioner.*

2.3.6. *Alle udkast skal så vidt muligt indgives til Rådets relevante forberedende organ fem arbejdsdage før mødet i dette organ.*

¹⁶ Herunder punkter på dagsordnen, som også indeholder tilhørende elementer, der ikke omfattes af EU's standpunkter.

¹⁷ Herunder punkter på dagsordnen, som også indeholder tilhørende elementer, der allerede omfattes af EU's standpunkter.

3. INDLÆG OG STEMMEAFGIVNING I FAO'S ORGANER

3.1. EU-delegationen og/eller Kommissionen modtager eller afgiver EU's erklæringer "på vegne af EU" (og afgiver, hvor det er relevant, den tilsvarende stemme) på grundlag af EU's tilgange.

3.2. EU-delegationen og/eller Kommissionen modtager eller afgiver fælles erklæringer "på vegne af EU og dens medlemsstater" (og afgiver, hvor det er relevant, den tilsvarende stemme) på grundlag af fælles tilgange.

3.3. I de følgende tilfælde modtager eller afgiver en betroet medlemsstat dog fælles erklæringer "på vegne af EU og dens medlemsstater" (og afgiver, hvor det er relevant, den tilsvarende stemme) på grundlag af fælles tilgange:

- I tilfælde i henhold til afsnit 2.3.4.2, hvor det fælles standpunkt primært indebærer elementer, der ikke omfattes af EU's standpunkter. Denne opgavefordeling foretages på grundlag af den centrale, forventede virkning af den politik, som efterstræbes inden for FAO, på EU eller dens medlemsstater.
- I organisatoriske og proceduremæssige anliggender såsom valget af formænd, vedtagelsen af dagsordner og referater.

3.4. Medlemsstaterne afgiver egne erklæringer (og afgiver, hvor det er relevant, den tilsvarende stemme).

3.5. Hvad angår de tre FAO-komitéeer med begrænset medlemskab (Finanskomitéeen, Programkomitéeen og Komitéeen for Statutmæssige og Juridiske Anliggender), som hidtil ikke indbefatter EU, pålægges det nominerende medlem eller de nominerede medlemmer fra den eller de medlemsstater, som sidder i disse komitéeer, hvor det er relevant, at fremsætte EU's erklæringer eller fælles erklæringer og afgive stemme, hvis det er nødvendigt.

4. PRAKTISKE FORHOLD

4.1. EU's erklæringer eller fælles erklæringer afgives med EU som afsender. EU's erklæringer afgives "på vegne af EU". Fælles erklæringer afgives "på vegne af EU og dens medlemsstater".

4.2. For at opnå den største, tilgængelige ekspertise og styrke deres ressourcer, hvor det er nødvendigt, kan EU-delegationen og/eller Kommissionen beslutte at benytte eksperter fra medlemsstaterne til specifikke FAO-møder. Disse eksperter kan blive anmodet om at gå på talerstolen og yderligere uddybe erklæringerne på EU's vegne.

4.3. Spørgeskemaer: Kommissionen afgiver svar på de spørgeskemaer, som FAO indgiver til EU. Før Kommissionen giver de udfyldte spørgeskemaer tilbage til FAO, indgives de til Rådet til bemærkning. Medlemsstaterne har en reaktionsfrist på ti dage.